

слово-то което ви говорихъ. Прѣ-
бѣдете въ мене и азъ въ васъ. Ка-
кто лозена-та прѣчка не може да
принесе плодъ отъ самосебе си ако
не прѣбѣде на лоза-та, така нито
ви, ако не прѣбѣдете въ мене. Язъ
съмъ лоза-та, вы прѣчкы-ты; кой-
то прѣбѣдва въ мене, и азъ въ
него, той приноса плодъ много; за-
щото безъ мене не можете нищо
да сторите. Ако не прѣбѣде нѣ-
кой въ мене, исхвърленъ быва вънъ
както лозена-та прѣчка, и изсъх-
нѣва; и събиратъ гы та гы кла-
дятъ на огнь-тъ, и горатъ. Ако
прѣбѣдете въ мене, и дѣлъ-ты ми
прѣбѣдътъ въ васъ, каквото ище-
те ще просите и ще ви бѫде. Въ
това сѧ прослави Отецъ ми, да
принасате много плодъ; и така ще
бѫдете мои ученици. Както Отецъ
възлюби мене, и азъ възлюбихъ
васъ; прѣбѣдете въ моя-та любовь.
Ако държите мои-ты заповѣди,
ще прѣбѣдете въ любовь-та ми;
както съмъ азъ държалъ заповѣ-
ди-ты на Отца си и прѣбѣдъвамъ
въ негока-та любовь. Това ви го-
ворихъ за да прѣбѣде моя-та ра-
достъ въ васъ, и ваша-та радостъ
да бѫде исполнена. Така е моя-та
заповѣдъ, да имате любовь поме-
ждъ си, както ви (азъ) възлюбихъ.
Никой нѣма по-голѣма любовь о-
тъ тѣзи щото да положи нѣкой
дѣла-ти си за пріятели-ты си. Ви
сте ми пріятели, ако правите това,
което ви азъ заповѣдъвамъ. Не ви
наричамъ вѣче рабы, защото ра-
бъ-тъ нѣзнае що прави господаръ-
тъ мъ; а васъ ви нарѣкохъ пріа-
тели, защото сичко що чѣхъ отъ

Отца си гавиихъ ви го. Не избра-
хте вѣ мене, но азъ васъ избрахъ
и поставиихъ ви, да идете ви и
да принесете плодъ, и плодъ-тъ ви
да прѣбѣде; щото каквото поис-
кате отъ Отца въ мое имѧ да ви
дадѣ. Това ви заповѣдъвамъ, да
имате любовь единъ къмъ дрѹгъ.
Свѣтъ-тъ ако ви ненавиди, знай-
те че мене по напрѣдъ отъ васъ
възненавидѣ. Ако вѣхте отъ свѣ-
та, свѣтъ-тъ ви любилъ свое-то, а
понеже не сте отъ свѣта, но азъ
ви избрахъ отъ свѣта, за това
свѣтъ-тъ ви ненавиди. Помните
слово-то, което ви азъ рѣкохъ: Не
е рабъ-тъ по-голѣмъ отъ господа-
ра си. Мене ако изгониха, и васъ
ще изгонатъ, ако сѫ държали сло-
во то ми, и ваше-то ще държатъ.
По сичко това ще ви сторатъ за-
ради мое-то имѧ, защото незна-
ицъ тогозъ който ма е проводилъ.
Ако не вѣхъ дошелъ и не вѣхъ
имъ говорилъ, грѣхъ не щѣха да
имѣтъ; сега обаче за грѣхове-ты
си извиненіе нѣмѣтъ. Който не-
навиди мене и Отца ми ненавиди.
Ако не вѣхъ сторилъ междъ тѣхъ
дѣла-та, който никой дрѹгъ не е
сторилъ, грѣхъ не вѣха имали; но
сега видѣха и възненавидѣха и мене
и Отца ми. Но (това вѣде) за-
да сѧ исплани писано-то въ зако-
нѣ-тъ имъ слово: "Безъ причина
ма възненавидѣха." А когато до-
де єтъшителъ-тъ, когото азъ ще ви
испратиъ отъ Отца, дѣхъ-тъ на
истина-та, който отъ Отца исхо-
ди, той ще свидѣтелствѣва за ме-
не. Но и ви свидѣтелствѣвате:
защото отъ начало сте сѫ мене.

Това ви